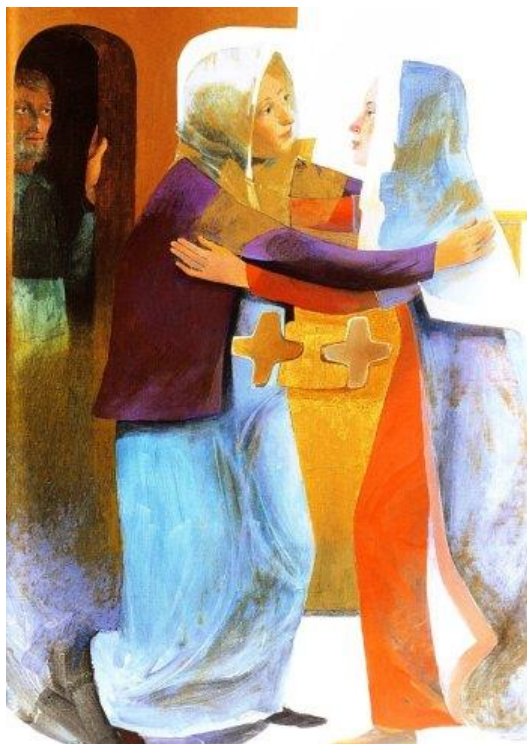

Viering zondag 5 mei 2024

Welkom en inleiding: (Kristien)

Welkom allemaal in deze viering in de meimaand, traditioneel ook Mariamaand genoemd. Binnen het jaarthema van 'gestalten van vrede' kon in het rijtje ook Maria niet ontbreken als een sterke figuur die staat voor een nieuwe sociale orde van gerechtigheid en vrede.

Het is interessant om eens stil te staan bij de rollen die Maria kreeg toegedeeld in de loop der geschiedenis. Want Maria als strijdbare dame is niet het beeld waar sommigen meteen aan denken. Heel vaak zien we haar als een heel devoot meisje afgebeeld. Velen zullen haar herkennen als de heilige Maagd in stralend wit gekleed als teken van haar reinheid en zuiverheid. En met een blauwe mantel als symbool van haar maagdelijkheid en hemelse karakter. Maria werd toonbeeld van nederigheid en dienstbaarheid, maagd én moeder tegelijk. Kortom een onbereikbaar ideaal.

Het zijn natuurlijk vooral mannen geweest in de kerk die de nadruk op dit ideale vrouwbeeld van gehoorzame onderdanigheid hebben gedrukt; om daarmee ook meteen de rol te bepalen die van andere vrouwen verwacht werd.

Maar Is Maria werkelijk zo braaf en onderdanig geweest als ze in de kunst en in de traditie wordt voorgesteld?

Maar Maria moet een heel speciaal leven hebben geleid: kind in een tijd van bloederige opstanden in het Noorden, ze heeft de schande mee gemaakt van zwanger te zijn voordat ze getrouwd was; Jezus kwijt geraakt in de tempel; Jezus die als oudste gezinshoofd het huis verliet om te gaan prediken, denken dat hij gek geworden is door al die uitdagende dingen te vertellen en bang dat hij in de problemen zou komen. En nadien natuurlijk haar zoon veel te jong zien sterven op een kruis. En na het heengaan van Jezus werd Maria een van de steunpilaren in de nieuwe kerk, die gevormd werd door de volgelingen van Jezus. Nee, de echte Maria kan nooit een braaf dutje geweest zijn. Maar een vrouw die mag staan in de bijbelse traditie van sterke vrouwen.

Vooraf in de lofzang die Lucas haar in de mond legt, het magnificat, horen we straks haar sociale beweging.

Maar eerst, als openingsgebed, kozen we in deze meimaand voor een ander populair Maria gebed: het Salve Regina: openingsgebed :

*U groeten wij, Maria, koningin en moeder vol goedheid.
Bij u vinden wij het leven, de vreugde en de hoop.
Wij roepen u aan op onze pelgrimstocht.
Wees de lijdende mensheid nabij.
Gedenk ons, zie barmhartig op ons neer
en leid ons door het leven naar Jezus, uw Zoon.
Moeder vol goedheid en liefde, heilige maagd Maria.
Amen.*

Dit is de tekst van het gebed 'Salva Regina'. Dit gezang heeft oa. in de dominicaner traditie een belangrijke plaats. Elke dag wordt er het nachtgebed mee afgesloten, het wordt gezongen bij alle belangrijke gelegenheden; bv ook als een broeder wordt begraven sluiten ze de dienst altijd af met het moment dat alle medebroeders rond de kist gaan staan en het 'salve' zingen. We luisteren nu naar dit lied:

lied: Salve Regina (luisterlied) <https://www.youtube.com/watch?v=xSct3kcVMck>
(het Salve Regina gezongen door de dominicanerbroeders uit Washington DC.)

eerste lezing: Hannah : 1 Samuel uit Nico Ter linden, de mooiste bijbelverhalen. (Annie)

lied: P 62 Voor kleine mensen

evangelielezing: Magnificat Lc 1, 46- 55. (Annie)

Maria ging snel op reis. Ze ging naar het bergland van Judea, naar de stad waar Zacharias en Elisabet woonden. Ze ging hun huis binnen en groette Elisabet. Toen Elisabet de stem van Maria hoorde, trappelde het kind in haar buik. De heilige Geest kwam in Elisabet, en zij riep naar Maria: 'Jij bent gezegend, meer dan alle andere vrouwen! En ook het kind dat je krijgt, zal gezegend zijn!' Elisabet zei verder: 'De moeder van de Heer is bij mij op bezoek. Wat een eer! Toen ik je stem hoorde, voelde ik het kind in mijn buik. Het trappelde van vreugde. Jij bent gezegend, Maria. Want jij geloofde dat God zou doen wat de engel je vertelde.'
Toen zei Maria: 'Ik geef alle eer aan God. Ik juich voor hem, hij is mijn redder. Hij koos mij uit, mij, een heel gewoon meisje. Nu zal iedereen over mij zeggen: 'Zij is gezegend.' Want God, die machtig is en heilig, heeft iets geweldigs met mij gedaan. Aan mensen die naar hem luisteren, geeft hij zijn liefde, nu en altijd. God heeft zijn kracht laten zien: Trotse mensen jaagt hij weg, en koningen pakt hij hun macht af. Maar gewone mensen maakt hij belangrijk. Arme mensen geeft hij veel, maar rijke mensen krijgen niets. God is zijn liefde voor Israël niet vergeten. Daarom helpt hij zijn volk. Dat had hij al beloofd aan onze voorouders, aan Abraham en aan iedereen die na hem kwam.' Maria bleef drie maanden bij Elisabet. Daarna ging ze terug naar huis.

overdenking: Kristien

Lied P. 69 Klein magnificat

stiltemoment (<https://www.youtube.com/watch?v=9QIu3DVvfcI>)

Vrije voorbeden met accl: magnificat van Taizé

Mandjes en PP

Lied : P 17 Openingslied

tafelgebed 40

brood en beker

Onze Vader

Slottekst: luisteren we als slottekst naar een hertaling van Magnificat door Kurt Marti. Hij was een Zwitsers predikant en schrijver.

En Maria zong tot haar ongeboren zoon:
Mijn ziel verheft de Heer, ik juich tot God, mijn redder.
En Maria kon nauwelijks lezen,
en Maria kon nauwelijks schrijven,
en Maria mocht niet zingen, noch spreken
in het gebedshuis van de joden
waar mannen de man-god dienen
en daarom zong zij tot haar oudste zoon
en daarom zong zij tot haar dochters,
haar andere zonen
over de grote genade en haar heilige ommekeer.
Zij schrok op de dag dat Jezus de werkplaats
en haar gezin verliet
om in de naam van God en met het vuur van de dooper
haar lied te leven
en dan, ach, dan
werden bevestigd alle angsten
toen Jezus aan het kruis vergeefs naar God schreeuwde.

Later, veel later
blikte Maria radeloos neer van de altaren
waarop zij geplaatst was
en geloofde in een persoonsverwisseling
toen zij- de veelvuldige moeder- als maagd werd vereerd.
En ze vreesde voor haar verstand
toen steeds meer mensen op de knieën vielen voor haar.
En angst beklemde haar hart
hoe inniger zij- een machteloze vrouw-gesmeekt werd
om hulp en wonderen.
Het diepst stoorde haar echter
de godslasterende knieval
van potentaten en beulen
tegen wie ze toch ooit gezongen had, vol hoop.

En Maria stapte uit haar beelden
en klom van haar altaren af
en zij werd het meisje courage,
en ze werd de vermetele Jeanne d'Arc,
door een kerkelijke rechtbank tot de brandstapel veroordeeld.
Zo werd ze duizenden keren als heks, ter ere van de afgoderij,
verbrand.
En ze was de kleine Theresa
maar ook de marxistische Rosa Luxemburg.

En ze was ook lady Godiva die, naakt op haar paard,
protesteerde tegen de zware belastingen,
opgelegd aan de inwoners van Coventry.
Ze was Simone Weil, de Frans-joodse activiste,
overlevende van Auschwitz
en eerste vrouwelijke voorzitter van het Europees Parlement.
En ze is Jeanne De Vos, voorvechtster voor de rechten van
thuisarbeidsters.

.....

Stuk voor stuk sterke vrouwen
die vaak controversiële standpunten innamen
en vaak door machtige mannen als bedreiging werden gezien,
vrouwen ook die niet zwichten voor mannelijk gezag en hiërarchie.
En zo was en is Maria,
veelvormig, veelstemmig
de subversieve hoop van haar gezangi

Vredewens : Voordat we van hieruit weer naar huis gaan, wensen we elkaar de vrede
toe. De vrede die volgens Maria niet alleen een soort mentale toestand is, maar een
wereld van gerechtigheid, een wereld aan deze wereld omgekeerd!

Slotlied : Deze wereld omgekeerd p. 74

DUIDING

Het Magnificat, ook wel de Lofzang van Maria genoemd, is een canticum in de liturgie van de Katholieke Kerk, wat betekent 'bijbelse lofzang' of hymne. Het is een gezang waarvan de tekst letterlijk afkomstig is uit de Schrift, hier dus uit het Lucas evangelie. De tekst kreeg haar titel door de beginwoorden van de tekst: 'Magnificat anima mea Dominum' ('Hoog verheft nu mijn ziel de Heer').

Maria doet hier duidelijk denken aan Myriam, de zus van Mozes. Na de bevrijding uit Egypte, nadat het volk door de Rode Zee trok, zong ze het lied: 'Zing voor Hem, want Hij is hoogverheven, het paard en zijn berijder stortte Hij in zee.' (Exodus 15, 21) De namen Maria // Myriam zijn verwant aan elkaar. Zoals Myriam in het Oude Testament, zo is Maria in het Nieuwe Testament zij die de bevrijding van God bezingt.

Het danklied van Maria is helemaal ingebed in de oudtestamentische gebedstraditie. Je moet het dus niet lezen als een puur individuele opwelling. Veeleer is het doordrenkt van bijbelse motieven. Bij elk vers kan je enkele referenties aan het Oude Testament vinden. Zoals psalm 113; en vooral de echo van het danklied van Hanna, klinkt hier sterk door. We hebben het zonet kunnen beluisteren.

Het magnificat is dus niet een persoonlijk gebed van Maria. In Maria mogen we ook het symbool zien van de Kerk. Ze vertegenwoordigt en belichaamt het nieuwe godsvolk. Het is niet toevallig dat het Magnificat zo geliefd is in de gemeenschap van Jezus' leerlingen. Reeds meer dan vijftien eeuwen weerklinkt het danklied van Maria in de dagelijkse vesperdienst. In en met Maria's lied zingt de kerkgemeenschap dankbaar haar geluk uit om wie God is en om wat Hij doet. Het Magnificat is een lied van verwondering over Gods verrassend genadevol handelen in de mensengeschiedenis: hij wil recht en vrede voor iedereen!

We kunnen het Magnificat eigenlijk pas goed bidden, als we het doen met het hart van een arme. Zonder die grondhouding missen we de juiste golflengte om het lied van binnenuit te verstaan.

Enkel wie echt durft te rekenen op God en leeft 'met open handen' kan ervaren hoe weldoende God is. Die houding is tegengesteld aan een mentaliteit van zelfgenoegzaamheid en eigenwaan. Mother Theresa heeft ooit gezegd: 'God kan niet vullen wat vol is'. Wie vol is van zichzelf, kan uiteindelijk niets ontvangen.

Het is belangrijk te beseffen dat Maria wachtte samen met een kleine groep gelovigen op de komst van de Heer. Zij behoorde tot de groep van de 'anawim'. Dit Hebreeuwse woord betekent letterlijk 'de neergebogenen' en staat voor al de 'vernederden' 'armen' en 'bedroefden' die Jezus zalig zal prijzen in de zaligsprekingen. De 'anawim zijn de 'trouwe rest' van Israël, waarover de profeet Sefanja spreekt. Die stellen al hun vertrouwen op God. In die trant zal ze haar kinderen hebben opgevoed en de basis van het geloof van Jezus hebben aangewakkerd.

Maria is verrast dat God haar, hoe gering ook, tot zo'n grote opdracht heeft geroepen. Maria verkondigt niet de eigen grootheid, maar die van de Heer. Haar geest verheugt zich, niet om hetgeen zij heeft gedaan, maar om wat de Heer in haar heeft gedaan.

Zo jubelt Maria uit wie God is. Als drie uitroepen van verwondering en bewondering weerklinken drie eigenschappen van God. Eerst wordt Hij bezongen als *de Machtige*. Gods macht is nooit dwingend of verknechtend, maar een levengevende, liefhebbende kracht.

In de uitdrukking 'en *heilig* is zijn naam' horen we als het ware een echo van de bede uit het onzevader: 'geheiligd zij uw naam'. Een van de bijbelse betekenissen van Gods heiligheid ligt in de overtuiging dat Hij heel 'anders' is. Maar die heel Andere is allicht juist ook zo anders omdat Hij de meest Nabije en menslievende is.

Dit brengt ons bij het derde en belangrijkste kenmerk: zijn *barmhartigheid*. Zo is de bijbelse God ten voeten uit: Iemand die een hart heeft voor al wie arm en breekbaar is. Zo heeft Hij zich laten kennen inde geschiedenis van Israël.

Op de keper beschouwd is Maria's loflied ook een heel revolutionair, strijdvaardig lied. Het is geen brave hymne, maar een uitdagende protestsong. God tekent verzet aan tegen uitbuiting en misbruik. Hij zet de wereld op zijn kop. De rollen worden omgekeerd. Wie anderen met hun macht verpletteren, haalt Hij van hun voetstuk. Weerloze mensen worden verheven. Rijken worden arm, armen worden rijk. Het 'wee u rijken' klinkt reeds door.

Het Magnificat biedt ons in deze 'opstandige' passage meteen ook een profetische, hoopvolle visie op de geschiedenis.

In die zin is deze tekst ook vandaag -midden alle verkiezingspropaganda- uiterst actueel en van betekenis. (Welke partijen gaan voor solidariteit? Welke partijen komen op voor de zwakken? Welke partijen staan achter het idee dat de rijken meer moeten bijdragen?...) Het magnificat van Maria roept ons op, dat ook wij blijven werken aan die wereld omgekeerd.

Het moge zo zijn.

bronnen:

De mooiste bijbelverhalen, Nico Ter linden, 2004

<https://www.kuleuven.be/thomas/page/abel-maria/>

Woorden voor onderweg, Herman Servotte, 1995

De bijbel in 1000 seconden, C. Leterme.

Het Tekon - 77e jaargang, nr. 4, Oktober 2004, door prof. Marc Steen

Het Magnificat is tegelijk een persoonlijk én een heel ruim gebed. In het eerste stuk bezingt Maria de liefdeblijken die zij persoonlijk van God heeft mogen ondervinden. Maar al gauw wordt het perspectief verbreed. Wat God heeft gedaan aan haar ligt in de lijn van zijn bevrijdend handelen in de geschiedenis van zijn volk: hoogmoedigen worden ontmaskerd en geringen worden naar voren gehaald, Hij is een God van mededogen.

Het danklied van Maria is ook helemaal ingebed in de oudtestamentische gebedstraditie. Je moet het dus niet lezen als een puur individuele opwelling. Veeleer is het doordrenkt van bijbelse motieven. Het bevat een aaneenrijging van subtiele verwijzingen naar en aanhalingen uit het Oude Testament. Bij elk vers kan je enkele referenties aan het Oude Testament vinden. In het Magnificat klinkt vooral sterk een echo door van het danklied van Hanna, je weet wel, die vrouw die aanvankelijk steriel was, maar dankzij God toch vruchtbaar werd (zie 1 Samuel 2,1-10). Ook verschillende psalmen zinderen in het Magnificat mee. Een dichter schrijft hierover: 'Hoe klonk je stem Maria! Het leek wel of de oude psalmen schitterden met nieuw licht...'

Bovendien mogen we in Maria het symbool zien van de Kerk. Ze vertegenwoordigt en belichaamt het nieuwe godsvolk. Het is niet toevallig dat het Magnificat zo geliefd is in de gemeenschap van Jezus' leerlingen. Reeds meer dan vijftien eeuwen weerklinkt het danklied van Maria in de dagelijkse vesperdienst. In en met Maria's lied zingt de kerkgemeenschap dankbaar haar geluk uit om wie God is en om wat Hij doet.

GEBED VAN DE ARME

We kunnen het Magnificat eigenlijk pas goed bidden, als we het doen met het hart van een arme. Zonder die grondhouding missen we de juiste golfen om het lied van binnenuit te verstaan. Enkel wie deemoedig is, wie echt durft te rekenen op God en leeft 'met open handen' kan ervaren hoe weldoende God is. Die houding is tegengesteld aan een mentaliteit van zelfgenoegzaamheid en eigenwaan. Mother Theresa heeft ooit gezegd: 'God kan niet vullen wat vol is'. Wie vol is van zichzelf, kan uiteindelijk niets ontvangen.

In de Hebreeuwse bijbel worden de armen de 'anawim' genoemd: de 'gebogenen'. Allereerst worden hiermee de mensen bedoeld die gebukt door het leven moeten gaan omdat ze maatschappelijk en relationeel heel kwetsbaar en broos zijn. Echt arme, breekbare mensen dus. Gaandeweg is in het joodse godsvolk ook een spirituele betekenis van armoede gegroeid. De 'armen' zijn dan de personen die voor God kunnen buigen, omdat ze voor Hem openstaan en zich niet opsluiten in hoogmoed en eigenwaan. Tot die groep van 'armen van Jahwe' behoorde Maria. Zij was iemand die in alle deemoed haar vertrouwen stelde op God.

Maria. Ze is verrast dat God haar, hoe gering ook, tot zo'n grote opdracht heeft geroepen. Ze ondervindt 'aan den lijve' Gods genegenheid, die in haar zoon Jezus zo ongeëvenaard aan het licht zou treden.

Het 'Magnificat' is eigenlijk zo genoemd naar het eerste woord van het lied volgens de Latijnse bijbel: 'magnificat anima mea dominum', wat vertaald betekent: 'mijn ziel verheft de heer'. In een verfrissende vertaling van Michel van der Plas: 'Met al wat ik heb en ben wil ik Hem in de hoogte steken, de God die mijn geluk is, de heer die mij zalig maakt'. Maria is het model van de gelovige. Geloven betekent dat je God kan loven. In God geloven ('credere' in het Latijn) is God je hart geven, Hem krediet geven. Dat kan je doen door je smekend en vragend tot Hem te richten, soms door klagen heen. En dat mag. Maar geloven is God ook kunnen danken en prijzen. Wie God looft, richt zich op de Gever zelf, meer dan op zijn gaven. God loven vergt een houding van loskomen van jezelf als centrum om het zwaartepunt van je aandacht te leggen in God zelf. Het is je oriënteren naar Hem.

Zo jubelt Maria uit wie God is. Als drie uitroepen van verwondering en bewondering weerklinken drie eigenschappen van God. Eerst wordt Hij bezongen als de Machtige. Gods macht is nooit dwingend of verknechtend, maar een levengevende, liefhebbende kracht. Zoals mensen na een toffe film of voorstelling kunnen uitroepen: "t was machtig!", zo heeft Maria het over die 'machtige' God! Vervolgens evoceert Maria Gods heiligheid.

In de uitdrukking 'en heilig is zijn naam' horen we als het ware een echo van de bede uit het onzevader: 'geheiligd zij uw naam'. Een van de bijbelse betekenissen van Gods heiligheid ligt in de overtuiging dat Hij heel 'anders' is. Maar die heel Andere is allicht juist ook zo anders omdat Hij de meest Nabije en menslievende is. Dit brengt ons bij het derde en belangrijkste kenmerk: zijn barmhartigheid. Barmhartig zijn bestaat in het geduldig dragen van de broze andere. Zo is de bijbelse God ten voeten uit: Iemand die een hart heeft voor al wie arm en breekbaar is. Zo heeft Hij zich laten kennen in de geschiedenis van Israël.

Dat God het opneemt voor de kwetsbaren, is niet het minst gebleken in de bevrijding uit Egypte. Daar heeft Hij de kracht van zijn bevrijdende arm getoond. God ziet om naar wie onaanzienlijk is. Wie zich daarentegen laat meeslepen in aanmatigende zelfverheffing,

ontmaskert Hij. God vindt zijn grootheid in het groot maken van wie klein en schamel is. Zo lezen we bijvoorbeeld in de schitterende psalm 113, die we tot de achterliggende inspiratiebronnen van het Magnificat mogen rekenen. Maar de trotsen haalt Hij van hun troon. 'Mensen met waandenkbeelden, desoriënteert Hij' (J. Tigcheler).

Op de keper beschouwd is Maria's loflied ook een heel revolutionair, strijdvaardig lied. Het is geen brave hymne, maar een uitdagende protestsong. God tekent verzet aan tegen uitbuiting en misbruik. Hij zet de wereld op zijn kop. De rollen worden omgekeerd. Wie anderen met hun macht verpletteren, haalt Hij van hun voetstuk. Weerloze mensen worden verheven. Rijken worden arm, armen worden rijk. Het 'wee u rijken' klinkt reeds door.

Het Magnificat biedt ons in deze 'opstandige' passage meteen ook een profetische, hoopvolle visie op de geschiedenis. Wij zouden waarschijnlijk spontaan een realistische kijk naar voren brengen en zeggen: De rijken wordt steeds rijker en de armen armer. Dat zegt het Magnificat nu net niet. Het bekijkt de geschiedenis veeleer in het perspectief van het Rijk van God, waar uiteindelijk de zelfgenoegzamen geen stand houden en de kwetsbaren recht op komen. Hier komt dus Gods visioen aan het licht.

God gaat fel tekeer tegen de zelf opgebouwde schijn van mensen. Zijn eerste en laatste woord is en blijft evenwel: barmhartigheid. Het Magnificat eindigt dan ook met dit orgelpunt. Aan Abraham en allen die in zijn spoor gelovig op weg gaan, heeft God zijn genegenheid en mededogen toegezegd en die belofte zal Hij gestand doen. Daarop keert Hij nooit terug. Hij is trouw aan zijn verbond.

ONS MAGNIFICAT

Het Magnificat is een lied van verwondering over Gods verrassend genadevol handelen in de mensengeschiedenis. Genade betekent voor alles dat er een God is die mensen graag ziet. Gratis. Broze mensen drukt Hij aan zijn hart. Zo heeft Hij met Israël gedaan, met Maria en met zo velen die ons zijn voorgegaan. Zo doet Hij het telkens opnieuw, ook nu.

God komt met zijn liefde vaak heel onverwacht. Steeds bescheiden. Als een verademend gebeuren, niet zelden temidden van grote dorheid en beproeving. Op bepaalde momenten in onze levensgeschiedenis kunnen we sterk onder de indruk komen van Gods weldoende nabijheid en worden we overspoeld door een intens gevoel van vreugdevolle erkentelijkheid tegenover Hem. Maar ons leven kent niet enkel momenten van vloed, maar ook van ebbe en troosteloosheid. God werkt ook helend in die ebbemomenten van ons bestaan, ook al merken en voelen we dat niet altijd. Hij kan ons onverwacht tegemoet treden in een 'engel van een mens'. Hij kan ons, ondanks lijden en tegenkanting, de kracht schenken om toch te blijven hopen en geloven, om toch lief te blijven hebben. 'Vergeet we nooit dat temidden de doornen ook nog rozen bloeien', heeft iemand ooit gezegd.

Zo zijn er elke dag redenen om God te danken en te loven. Het is goed dat we elke avond even ons eigen Magnificat componeren, met eigen en eenvoudige woorden.

Zij is niet het voorbeeld van de vrouw die onrecht en de machten van het kwaad zonder iets te zeggen accepteert.

duiding

De gelijkenissen met het gebed van Hannah in 1Sam vallen moeilijk te ontkennen. Het is waarschijnlijk dat Lucas zich door deze passage uit het Oude Testament heeft laten inspireren. Hannah kon geen kinderen krijgen, wat in het Oude Israël als een straf van God gezien werd, en smeekte Jahwe om een zoon. Binnen het jaar bracht zij een zoon ter wereld en ze staat hem af aan Jahwe. Ze buigt zich voor Hem neer en zingt dan haar lofzang (1Sam 2, 1-10)

Interpretatieve perspectieven

1. vanuit bevrijdingstheologisch perspectief:

kan men het magnificat zien als een politiek geladen lied van bevrijding door God

2. vanuit intertekstueel perspectief:

kan het Magnificat gezien worden als een verzachte versie van het lied van Hanna in het boek Samuel.

3. vanuit het geloof van Maria:

kan men het Magnificat zien als een strijdvaardig gebed. Vooral in het tweede deel komt het geloof in een God tot uitdrukking die niet tevreden is met het kwaad en die bestaande onrechtvaardigheden zal doen omslaan. Sterker nog, in wat Hij aan Maria gedaan heeft komt deze omwenteling tot vervulling, Christus is de Messias.

Het tafereel van de ontmoeting tussen de 2 zwangere vrouwen heeft iets liefelijks. Het heeft ook talrijke kunstenaars door de eeuwen heen geïnspireerd: de oudere vrouw en de jongere, beide in verwachting tegen alle verwachting in. Hét prototype van de hoop op nieuw leven en de vreugdevolle verwachting van iets nieuws.

Maar het zou verkeerd zijn het daarbij te houden. Want de bijbel is niet geschreven om ons informatie te geven over wat we al weten; en dus niet om ons in te lichten over de psychologie of de belevenissen van deze twee vrouwen. Met enige verbeelding kunnen we ons wel voorstellen wat deze 2 vrouwen elkaar te vertellen hebben.

Het evangelie wil echter ook wat anders meedelen: het gaat over Jezus en zijn opdracht, over Gods bedoelingen en werkwijze. Het is een religieus boek.

In deze tekst vertegenwoordigen de vrouwen met het kind dat ze dragen, hoogstwaarschijnlijk ook de hele gemeenschap in hun relatie met God. Aan de ene kant het joodse volk in de vrome Elisabeth en haar zoon, die later door Jezus 'de grootste onder de profeten' zal genoemd worden; aan de andere kant de 'begenadigde onder de vrouwen' die de nieuwe gemeenschap van de Jesus-gelovigen vertegenwoordigt.

Volgens de exegeet Herman Servotte is deze ontmoeting tussen beide vrouwen geen historisch verslag maar een theologisch verhaal. Lucas tekent ons hier een beeld van een ideale relatie tussen jodendom en christendom; hoe het zou kunnen zijn. Enerzijds verwijst het naar wat later in het evangelie staat te gebeuren: wanneer Jezus naar het volk toegaat en erkend wordt als de gezondene. Maar het verhaal is ook de ontkenning van wat later gebeuren gaat wanneer Jezus niet door de zijnen erkent wordt. De idylle zal niet in vervulling gaan. En daarom is dit verhaal een utopie over hoe de 2 geloofsgemeenschappen met elkaar hadden kunnen omgaan, maar wat niet is gebeurd.

Maria staat voor de kerk, de hele nieuwe geloofsgemeenschap

bronnen:

De mooiste bijbelverhalen, Nico Ter linden, 2004

<https://www.kuleuven.be/thomas/page/abel-maria/>

Woorden voor onderweg, Herman Servotte, 1995

De bijbel in 1000 seconden, C. Leterme.

Het Tekken - 77e jaargang, nr. 4, Oktober 2004, door prof. Marc Steen

De wijze woorden en het groot vertoon

Als ondertitel is aan dit lied van Huub Oosterhuis (uit 1973) 'De wereld omgekeerd' meegegeven. En dat is niet verwonderlijk. Het drukt uit wat we bijvoorbeeld in de Lofzang van Maria zien - machtigen worden van de troon gestoten en kleine mensen verhoogd (Luc. 1:52) - of in het protest van de oudtestamentische profeten die opstaan tegen de heersende sociale orde, een niet onbekend thema bij Oosterhuis. Alles wat in de wereld hoog staat aangeschreven, het goed doet met zijn grote vertoon en goede sier maakt, zal Gods woord *niet* overleven, met heel subtiel het woordje 'niet' op de hoogste toon van de hele melodie. Dat woordje maakt het verschil. Want Gods kracht woont in de zachte krachten, 'in onze zwakheid'. Een les in nederigheid.

*De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon,
de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven;
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.*

*Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.*

*Wie denken durft, dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,*

*al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal zijn ogen niet geloven.*

Arrangement (bladmuziek): Frank van Essen

Tekst: Huub Oosterhuis

Melodie: Bernard Huijbers - 'Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft'

Vorbereitung Viering Maria en het Magnificat

bevrijding voor de armen én harde woorden voor de machtigen

Salve Maria ; koningin van de vrede.
Magnificat. (deze wereld omgekeerd)

<https://www.youtube.com/watch?>
<https://www.youtube.com/watch?>

Psalm 113

Klein Magnificat (melodie: midden in de winternacht..)
Grote goedheid, God ben Jij, Midden onder mensen,
Want Jij maakt de armen vrij en vervult hun wensen.
Langzaam, zeker komt Jouw tijd: alle wegen omgeleid.
Wie vooraan wou staan zal dan achtergaan
En voortaan, bovenaan zal de arme leven en de toon aangeven.

Groot zal zijn het klein verhaal van de allerminsten.
Dood zal zijn de koopmanstaal van profijt en winsten.
Langzaam, zeker komt jouw tijd: alle wegen omgeleid.
Wie vooraan wou staan zal dan achtergaan
En voortaan, bovenaan zal de arme leven en de toon aangeven.

Stap voor stap en voet bij stuk zul Jij verder komen,
Tot de aarde met geluk vol begint te stromen.
Langzaam, zeker komt Jouw tijd: alle wegen omgeleid.
Wie vooraan wou staan zal dan achtergaan
En voortaan, bovenaan zal de arme leven en de toon aangeven.

<https://petrus.>

lied : Voor kleine mensen is hij bereikbaar

Salve regina. (<https://www.youtube.com/>)

- - - -

Myriam in the prince of egypt
Ashira ladonai ki gaoh gaah (I will sing to the lord for he has triumphed gloriously)
Michamocha ba elim adonai (who is lika you, oh lord, among the celestials)
Michamocha nedarbakodesh (who is like you, majestic in holiness)
Nachitah v'chas d' cha am zu ga-alta (In your love, you lead the people you redeemed)
Ashira, Ashira

Het Magnificat, ook wel de Lofzang van Maria genoemd, is een canticum (wat betekent 'bijbelse lofzang' of hymne) in de liturgie van de Katholieke Kerk.

De tekst van het Magnificat is te vinden in het Lucas-evangelie (Lucas 1, 45-51). Maria, op dat moment al in verwachting van Jezus, bezoekt haar nicht Elisabeth en antwoordt op diers begroeting met het uitspreken van het gebed Magnificat 'anima mea Dominum' ('Hoog verheft nu mijn ziel de Heer').

- - - -

Hanna begon te bidden:
'Ik ben blij met wat de Heer voor mij doet!
Ik ben sterk, want hij is bij mij.
Mijn vijanden lach ik uit.
Ik ben gelukkig, want de Heer helpt mij.
Niemand is zo heilig als de Heer, hij is de enige God!
Niemand is zo sterk als hij.
Denk niet dat je belangrijk bent.
Schep niet op over jezelf.
Want God weet alles, hij is de Heer.
Hij ziet alles wat mensen doen.
Sterke mannen verliezen hun kracht,
maar zwakke mensen worden sterk.
Mensen die genoeg te eten hadden,
moeten moeite doen voor een stukje brood.
Maar iedereen die honger had,
krijgt meer dan genoeg te eten.
Vrouwen die geen kinderen hadden,
krijgen er wel zeven.
Maar moeders die veel kinderen hadden,
blijven alleen achter.

De Heer beslist over leven en dood.
De één laat hij sterven, de ander geeft hij het leven terug.

De Heer beslist over arm en rijk.
Aan sommige mensen geeft hij macht,
maar anderen vernedert hij.

Zwervers trekt hij uit het vuil omhoog, hij haalt hen weg uit hun ellende.
Hij laat hen wonen bij de rijken, ze krijgen daar de mooiste plaats.
Want de aarde is van de Heer, hij heeft de wereld gemaakt.

Dichter bij de tijd (Bewerking: C. Leterme)

Toen bad Hanna:
'Mijn hart juicht voor God.
Ik verhef mijn hoorn voor Hem
en doe ik mijn mond open tegen mijn vijanden,
want ik ben blij om zijn hulp.

De boog van wie sterk is, is gebroken.
Wie zwak was, gaf Hij sterkte.
Wie overvloed had, verkoopt zich voor brood.
Wie honger leed, krijgt genoeg te eten.
Wie geen kinderen had, brengt er zeven ter wereld.
Wie er veel had, blijft alleen achter.

God doet sterven en doet leven,
Hij zendt naar de onderwereld
en Hij haalt er weer uit.
God maakt arm en Hij maakt rijk,
Hij vernedert en Hij verheft.

Hij helpt de zwakke uit het stof,
haalt de arme weg van de afvalberg
en geeft hem een plaats bij de groten.
Hij krijgt er een ereplaats.
De zuilen van de aarde zijn van God: daarop heeft Hij de wereld gezet.